

3. koncert

sobota, 12. oktober 2013, ob 20.00

predkoncertni pogovor z Bojano Šaljić Podešva
in Michelom Pozmanterjem ob 19.00

Slovenska filharmonija, Dvorana Marjana Kozine

Variété

Bojana Šaljić Podešva (roj. 1978)

Bioritem spomina (2013)

za pihalni kvintet in elektroniko
Svetovna premiera

Slowind

Aleš Kacjan – flavta, altovska flavta

Matej Šarc – oboa, angleški rog

Jurij Jenko – klarinet

Metod Tomac – rog

Paolo Calligaris – fagot

Bojana Šaljić Podešva – elektronika

Vinko Globokar (roj. 1934)

Par une forêt de symboles / Skozi gozd simbolov (1986)

za šest glasbenikov ad libitum
Slovenska premiera

Ensemble Aleph

Monica Jordan – glas

Michel Pozmanter – mali predmeti

Dominique Clément – melodika

Sylvie Druin – klavir

Pierre Coussac – akordeon

Jean-Charles François – ustvarjalec zvokov

odmor

Mauricio Kagel (1931–2008)

Variété / Variété (1976/77)

Koncertni spektakel za artista in glasbenike
Slovenska premiera

Jérôme Thomas – žongler

Ensemble Aleph

Dominique Clément – klarinet, saksofon

Lutz Mandler – trobenta

Anouk Viné – violončelo

Sylvie Druin – klavir, orgle

Pierre Coussac – akordeon

Jean-Charles François – tolkala

Michel Pozmanter – dirigent

Jean Grisson – razsvetljava

Bojana Šaljić Podešva (roj. 1978)

Bioritem spomina (2013)

Delo za pihalni kvintet, šest zvočnikov, elektroniko in video

Bioritem spomina je kontemplacija o razmerjih med kolektivnim in individualnim spominom na eni strani ter o ciklih v človeškem življenju, družbi in civilizaciji na drugi.

Ekstremna doživetja v času nižišča cikla, kot je čas krize, vojne, bolezni, lakote ..., vtisnejo v spomin dozvedno neizbrisen pečat, ki globoko vpliva na nadaljnji obstoj. Čas pa omili moč in jasnost spomina, kar nam omogoči, da živimo naprej. Toda – kaj se zgodi s kosi in drobci spomina, ko minejo desetletja, ko se zamenja sistem in zraste nova generacija? V času razcveta postanejo ti drobci gibčen vir permutacij, adaptacij, manipulacij, ki vodijo v nov zaton. Ali je možno drobce uporabiti kot popravek, rekonstrukcijo? Ali je ponavljajoči vzorec ciklov neizbežen? Ali je možno cikel podaljšati z ohranjanjem živega spomina? Koliko spomina ohraniti in na kakšen način, da bi s tem prispevali k bolj zdravi sedanjosti in prihodnosti?

Laurynas Katkus, Bojana Šaljić Podešva – besedila

Lydia Günther, Bojana Šaljić Podešva, Uwe Ziegenhagen – video

Bryan Eubanks, Stephan Hellmann – interpretacija besedil

Realizirano v Elektroakustičnem studiu Akademije umetnosti v Berlinu, 2013

Vinko Globokar (roj. 1934)

Par une forêt de symboles /

Skozi gozd simbolov (1986)

za šest glasbenikov ad libitum

„Narava je svetišče, ki v njem stèbri živi besede zmedene nam včasih govore ...”

Charles Baudelaire, prevod: Marija Javoršek

Mauricio Kagel (1931–2008)

Variété / Variété (1976/77)

Koncertni spektakel za artista in glasbenike

Zakasneli hommage kabaretu in ‘music-hallu’ (varietejskim predstavam) je neke vrste srečanje med cirkuško umetnostjo in glasbo. Ensemble Aleph je skladbo prvič predstavil leta 2009 v *Théâtre Dunois* v Parizu, na festivalu, posvečenemu Mauriciu Kaglu, nato pa so z njo nastopili še na Festivalu *d’Aujourd’hui à Demain* v Clunyju, na francoskem radiu, v *Gledališču Claude Debussy* v Maisons-Alfort in v koncertni sezoni v francoskem mestu Beaune.

Če Leoncavallovi *Glumači (I pagliacci)*, Satiejeva *Parada* ali *Les Forains* Henrija Saugueta direktno namigujejo na cirkuški svet, Kaglov *Variété* ni povsem tak, kljub prisotnosti akrobata. Nobene pripovedi, nikakršnega zapleta ne najdemo v tem nizu enajstih skladb s podnaslovom *Koncertni spektakel za artiste in glasbenike*, prvič predstavljenim 18. novembra 1977 na *Rencontres internationales de musique contemporaine* v Metz. Poleg *Variétéja*, ki zaključuje obsežnejše delo *Štiri stopnje*, delo sestavljajo še *Krotilec*, *Predstavitev* in *Selitev*.

Kot nosilec katedre za glasbeno gledališče, ki so jo odprli prav zanj na Visoki šoli za glasbo v Kölnu, se Kagel sprašuje o mestu glasbe in odrske umetnosti v sodobni družbi nasploh. Zgledujoč se po ironični preprostosti v skladbah Kurta Weilla, Kagel v *Variétéju*

predstavlja sad svojih gledaliških in glasbenih izkušenj, kakor tudi novo pričevanje svojega poetičnega humorja.

„*Učinek skrbane provokacije se prevesi v presenečenje in svet mesticev Mauricia Kagla, ki je prežet z nostalgijo, razpreda svoje korenine v argentinskem tangu, pa tudi v evropski ljudski glasbi ter povsod najde poslušalce in izvajalce na isti valovni dolžini.*” (Gérard Condé, *Le Monde*, 13. december 2009)